



FM 2015/120-121-122

Randi Vestergaard Evaldsen

14. april 2015

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond, således, at det kun vil være muligt at benytte afkastet af den i fonden opsparede formue.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond, således at fonden først igangsættes efter at Inatsisartut for 2. år i træk godkender et landskasseregnskab, hvori råstofindtægterne i regnskabsåret udgør mere end 10 millioner kroner. Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar året efter, eller på et tidligere tidspunkt efter Naalakkersuisut's bestemmelse. Det nævnte beløb på 10 millioner reguleres i overensstemmelse med stigningen i det generelle pris – og lønindeks på Inatsisartut finanslov det gældende år.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest ved FM2014 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond således at Landstingslov om Grønlands Råstoffonds definition af råstofindtægter afsondres fra Selvstyrelovens definitioner af råstofindtægter.

Ændringsforslaget bør formuleres således, at det sikres at fysiske aktiver som eksempelvis oliespildsbekæmpelsesudstyr, bygninger eller andre anlæg og udstyr ikke medregnes som en råstofindtægt i Grønlands Råstoffonds indtægtsdefinition

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Et af hovedformålene med Grønlands Råstoffond er at fremtidssikre vort velfærdssamfund. Råstoffer er en midlertidig indtægtskilde, og ved at placere indtægterne herfra i en fond sikrer man, at også kommende generationer vil få udbytte af råstofferne i vores undergrund. Det er, hvad man kan kalde solidaritet med de kommende generationer.



Meningen med Råstoffonden er, at den – ved at opsuge råstofindtægterne – skal hindre en ukontrolleret stigning i det offentlige forbrug, som vil føre til inflation og forringet konkurrenceevne. Derudover er det meningen, at Råstoffonden skal kunne udbetale midler til Selvstyret, når bloktilskuddet fra Danmark begynder at blive beskåret. Dette fremgår klart af § 7, stk. 2, i Lov om Grønlands Råstoffond.

Demokraterne mener på den baggrund, at det er en god idé, at det udelukkende er afkastet fra Grønlands Råstoffond, der skal benyttes til den daglige drift af vort velfærdssamfund, Demokraterne bakker op om dette forslag.

Demokraterne bakker også op om forslaget, som skal sikre, at Grønlands Råstoffond først bliver igangsat efter at Inatsisartut for 2. år i træk godkender et landskasseregnskab. Deri skal råstofindtægterne i regnskabsåret udgøre mere end 10 millioner kroner. På denne måde sikres det, at råstoffonden ikke kun bliver en realitet som følge af et enkelt godt år i branchen eller som følge af en større engangsindtægt.

Demokraterne også enige i, at de fysiske aktiviteter som eksempelvis oliespildsbekæmpelsesudstyr, bygninger eller andre anlæg og udstyr ikke skal medregnes som råstofindtægt i Grønlands Råstoffonds indtægtsdefinition.

Demokraterne henviser alle tre forslag til videre behandling i erhvervsudvalget.